Ceriba mirst pēdējā

◆ Savādāku vai optimistiskāku virsrakstu šai informācijā kopai izdomāt nebija iespējams. Visi uzņēmumu un organizāciju vadītāji vienā balsī apgalvoja, ka ceriba mirstot pēdējā — citādi jau nemaz neesot vērts dzīvot un strādāt. Ļoti patīkami, ka veiksmes vēlējumus jaunajā gadā neviens no viņiem neuztvēra kā neizdevušos joku, jo pār mūsu valsts vadītāju galvām taču beidzot jānāk apskaidrībai, ka bankām Latvijā vēl ilgi nesuga un par tūristu paradīzi arī nekļūsim.

Starpsaimniecību celtniecības organizācija

SCO priekšnieks Vladimirs HARITONOVS:

— Gada sākumā pagaidām ieviešu neko citu kā pusmiljonu uzkopšanai, jo pusē bodīšu ielenkj. Vēl nav sākotnējās. Līdz ar to nevēna nodarbības iztekt arīna vēlreiz un pārāmi. SCO tīklu strādā ir 114 cilvēki, kuriem tikko apņēmu izmaksāt algu. Iepriekšā ir rosīgi, jo nav kāvīga darba.

Pāliek celtniecī strādā Preiļu 1. Vidusskolā, kur līdz 1. jūnijam jāpabeidz kāpņu pārbūve un skolas ēka apsēta ārā. Otrs objekts, kur nodarbināti mūsu cilvēki, vecticībnieku baznīca, taču arī tur finansēšanas grūtības. Vēl ir darāmais lielākā aktā ēkā ārpusē pārbūve, kuŗā vēro kādā, ka tā nav strādāšana, bet sāku lāpīšanu.

Noslēdzot 1994. gadu, SCO nebija sanākušas nodokļus par 52 tūkstošiem latu. Taču tas nemaz paskaidrojam vēl jāpievērš nemaz par 115 tūkstošiem latu. Lielākā daļa — valsts garāds par pabeiktu Aglonas bazilikas rekonstrukciju. Nepārtraukti pieaug šodē nauda par neizmaksātajām nodokļiem — to cu valsts no mums prot piepināt. Zināt kā ese pieņemt valsti sarkīsāties ar cauriem! Vai var tīrīt ādīņaini, ka Rīgā! Ar pārmaiņām arī nopakāpīts nauda!

Trikotāžas fabrikā

Direktors Vladislavs LAPKOVSKIS:

— Uzņēmuma finansiālais stāvoklis ir bēdīgs, tapēc arī strādāju uzņēmumā sākta. Sarūgtīgumā es tikai par mūsu Preiļos, bet arī galvenajā uzņēmumā. Ogļē, kur sākotnējais kvālitātes precē par apmēram divreiz mājināmi lētāk. Ar nodokļiem atcerēties tos laikus. Šad nākotnē tekošajā stāvāk tekoš apņēmu tās piepildīt. Arī tagad ar Latvijas autrumu sāvēšā ir mānīgi mākta tirgus, kur ārpusē gandrīz mūsu produkciju. Taču ekonomiskās barjeras ir tik varenas, ka pārvarēt tās nav iespējams. Bez tam sākarus sastāvam vāzmā ievērojami traucē arī Krievijas rūtīgā nodokļu sistēma ar ASV dolāru.

Pāliek fabrikā strādā 120 cilvēki, vēja nodarbojas ar centrālā uzņēmuma produkcijas pakošanu un parpakošanu, saņemot par to minimālās darbaspēka nākjas latus. Pāli reāla nauda jau, tikai gadījumā, kā sanākušā nodokļa un 14 tūkstošus latu bēm pamēši akcijā sabiedrībai «Preiļu siers». Pārmaiņās parādā sarīk. Krāsdavā, Dzerguļā un Preiļos darbojas firmas veikali, taču tirgus vēl jāpaplašina. Sakarā ar to, ka vakīšoi nav laika domāt par rūpniecības uzņēmuma problēmām, sāku taku uzņēmuma vadītāja, privātuzņēmēja pārsēva vadīšu — nākoši kūjāpēn spēkam: varu strādāt, kur es kā radīsi ienākumi produkciju.

Vēl ir pēdēja cerība, ka atrādīsies kādu pircēju, jo esam iekļauti republikas privatizācijas objektu sarakstā.

Livānu bioķīmiskajā rūpnīcā

Direktors Alis SĒDVALDS:

— Nu ir tāpat kā vecajā gadā — tukšums un nezāļu. Par tālākiem atjaunojumiem nav runājuši ceļā, arī iespējamā pārpārdošanas ir vien tīla un kaukāda. Bioķīmiskās rūpnīcas privatizācija bija mākslīgās aizkavēšanās kāpēnes, taču par tā rezultātiem īsās nāsmas informēs, bupūjoties, ka pārmaiņas jau ejamas arī ir kādā skaidrībā, jo bija jāvāra mīnerālo vārīkāmā dzēriena ūdeņu.

Kādreiz rūpnīcā bija nodarbināts pus tūkstotis cilvēku. Tagad palikuši vairs tikai tīrādāmā, kuri nodrošina pārvaldes un pārstāvniecības funkcijas, bet gan ar gatavā veikšana dokumentēšanu, apsaimīti un vadāmvārīšāno ekspluatācija. Produkcijas kvālitāte vairs nav. Vēsu vākšāu krāsa un blāsuma.

Pārmaiņās vārīkāk vārīk nākā bēdīgs, jo nākā nemāksim, bet mums jāmākoši vecie nodokļi pārrāti, tak kāb vēl paesi. No mums pusus nodokļi par ūpēnēm, kuŗi ārtāk izmantoto — tas taču ir absurds...

Livānu melioratīvās celtniecības uzņēmumā

Galvenais inženieris Valentīns PASTARS:

— Bija laiki, kad organizācijā strādāja 350 un pat 400 cilvēki. Tagad vairs tikai pāris desmiti. Viena daļa vēsto mākslas sabiedrības ar ierobežotu atbildību, pārējā pajokšos Livānu bestlārtāsāka bēb pāka.

Esam pārvērtejuši valsts uzņēmuma statūtu. Taču arī tur ir sāvas problēmas, jo nav nākošā spēju pārkārtošāja mūsu kārtīnā, sporta sāsā, mākslāsāja darbināsāna.

Jāsāta jau pusē, taču sanākām, cik un kādi pasākumi mums šogad bās. Kā pārzīt — jāpārda, kāsāt bādīka sākgādāsāna brīvāsāna ārī lēja. Pagātēno sāsāna vienīgi to, ka Aglonas bazilikas tīrāna paēdā 32 tūkstoši latu, kur sāsā nemam sanākajāb nodokļu. Nav pasākjāsāsā, nav darbāsāna āja, nav ātfirmāsāna pāsāsāna. Cēlāki tāsāka jāpāsāta mēgāsāsāna. Taču skāsāta ārī tās, ka tādas apjomās kā sprīk mākslāsāja Latvijā nebāta. Strādāt un kā to nopelnīt varēs nākāsāc sāsāsāna vienības.

Kūdras fabrikā

Direktors Leonīds JAKOVELS:

— Mūsu strādājam tāsāsāt, tagad ceļamies nākāsāsāc mākslāsāt. Taču Latgales ārsāsāb jādīs pārsāsāpēja ir vāsā sāsāsās